

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Io. Freinsheimii Commentarii in libros svperstites Q. Cvrtii Rvfi

**Freinsheim, Johann
Curtius Rufus, Quintus**

[Argentorati], [circa 1639 oder später?]

Cap. 1

urn:nbn:de:bsz:31-103771

CHLAMYDE) Idem in Marcello fecit Annibal apud Plutarch. Marc. cap. 53. & Val. Max. 5, 1, 6. ext. *Punicoque* (i. e. *punico*) *sagulo*, & *corona donatum lauream* *vogo* *imposuit*. Vbi obiter rescribere *aurea*, sic enim Plutarchum in libris Valerii, nam ipsum inspexit, legisse, ex Græcis verbis ambiguum esse non potest, *καὶ χρυσοῦν ἑμβαλάων ἑφάθων*. Sed de chlamyde: pridem Annibal Æmiliū funerals, apud Siliū 10, 569.

- - - - - *fulgentia pingui*
Murice, suspirans, inicit velamina, & auro
Intexam chlamydem - - - - -

Sic Antonius Brutum honoravit. Plut. Ant. c. 28. & Bruto cap. 78. Alexandri tumulum Caracallus apud Herodian. 4, 15.

6, 1, 1. **PFGNÆ**) Hanc quoque lacunam explere tentamus. Interim consulatur Diodor. 17, 48. & 17, 63. Ceterum adfentior Raderi capienda hæc de Agide qui cum videret suos laborantes & prope iam victos, *inniserit se in medium pugne discrimen*, quæ fere verba supra quoque 3, 11, 2. leguntur: *ceteros in medium belli discrimen strenue transfert*.

6, 1, 4. **CIRCUMFERENS**) Quia ubique expositus periculo. Sic in nocturna pugna, & ancipiti discrimine Tacit. H. 4, 29, 3. *unde clamor acciderat circumagere corpora*.

6, 1, 6. **EFFVSE FLVXTEM**) Sic scribendum esse olim ipsa res mihi indicavit, dein Acidalii lectio, quam & Raderus approbat.

6, 1, 8. **VETERA**) Nam in veteri quoque fama multum esse roboris, exquisitis auctorum locis prolixè ostendit Gruter. toto discursu 7. in Tacitum, quem & alibi iam citavimus. Similimus autem huic locus est in Iustino 30, 4, 15. vbi iam & Macedonum gloria consenuerat; Romana vigente: *utrinque concitati milites praelia concurrunt, alteri Orientis, alteri Occidentis imperio gloriantes; ferentesque in bellum, alij maiorum suorum antiquam & obsoletam gloriam, alij virentem recentibus experimentis virtutis florem*.

LIBERTATE) Tacitus 2, 46, 4. *His vocibus insinctus exercitus propria quoque causse stimulabant. cum à Cheruscis, Longobardisque, pro antiquo decore, aut recentis libertate; & contra, augenda dominationi certaretur*. Sed libertas fortiores stimulos habere debet. Philippus apud Iustin. 30, 4, 7. *tanto fortius hoc bellum quam illa sustinendum, quanto sit libertas imperio carior*.

6, 1, 10. **ANGVSTIÆ**) Sic apud Senec. suafor. 2. Pompeius Silo: *Xerxes multos secum adducit; Thermopyla paucos recipiunt: nihil refert quantas gentes in nostrum orbem Oriens effuderit, quantumque nationum secum Xerxes trahat. tot ad nos pertinent, quot locus ceperit*.

CLAMORE) Ut fieri solet à spectantibus. Liuius 1, 25, 10. *clamore qualis ex desperato fauentium esse solet, Romani adiuvant militem suum*.

6, 1, 11. **COEPIT**) Malim abesse. Nam infinitivus pro imperfecto indicativi ponitur. Vide Indic. in infinitivum.

6, 1, 17. **NEC FALLEBAT**) Nihil hic deest, ne fallere. Sed Curtius hæc ita stricte proposuit, ut tamen non decissent verba pleno sensui, si cum iudicio legantur. Ita sepiissime optimi quique scriptores volunt quædam intelligi ex consequentia verborum quæ ipsi non aperte dixerunt. Sic apud Tacit. 2, 46, 7. *missus Drusus, ut retulimus, pacis firmator, cum id nullo expresso verbo retulisset, sed ita indicasset, ut lectori rerum simul orationisque non imperito facile intelligi potuerit*. Sic apud Liui. 36, 13, 4. *ad recipienda oppida &c. ierunt. Erant autem hæc Æginium, Ericinum,*

Gomphi

Gomphi, Silana, Tricca &c. Inde Pellinæum &c. Vbi supra nominata oppida non expresse quidem scripsit esse recepta, sed tamen ex dictis, & præsertim vocula *Inde*, intelligi voluit. Hic itaque pari modo cum de *gratulantium* *vultu* loquatur ipse intelligere per te potes, eos & coram ipso stetit, & vt ipsum conuenirent, profectos esse, idque ex eorum ciuitatibus & ædibus adeo: sed ista omnia commemorare putidum & puerile foret. Sic in fine huius capituli non exserte tradit Lacedæmoniorum Megalopolitanorumque legatos ad Alexandrum profectos fuisse (quæ etiam causa fuit cur Vir quidam Eruditus putaret ibi quoque aliquid deesse) sed ex omnibus circumstantiis ab attento lectore facile colligi posse, sufficere putauit. Breuitati narrationis inseruit, si exitus verum ita exponimus, vt ante quoque quæ facta sint, sciri possint, tamen nos retinuerimus. Quod genus, si dicam me ex prouincia rediisse, profectum quoque in prouinciam intelligatur. Rhetor. ad Herenn. 1, 9.

OPUS ERAT DECIPI) Eodem modo simulauerunt apud Tacit. 1, 11, 6. Patres, quibus vnus metus si intelligere viderentur. vbi loca parallela.

INVIDIAM) Ex hoc aliisque compluribus exemplis demonstrat Gruter. discurs. in Tacit. 33, 8. & seqq. quam stes in tubrico Dux regius: qui necessario vique subuertatur, si res ei cum Principe iniquiore.

6, 1, 18. *DEMPSTM GLORIÆ*) Infra ad 8, 14, 46. Inde Perdicam oderat, quod esset bellicosus: Lyfimachum, quod imperatoriae artis peritus: Seleucium, quod forti animo esset. Antigoni vero liberalitas eum offendebat, & Attali imperatoria dignitas & Ptolemai prosperitas. Ælian. hist. var. 12, 16. Turpis natus in tanto principe, & indicium animi non vere magnanimi.

6, 1, 20. *MITTERE LICERET*) Ita postea fere obseruatum apud Romanos, vt Imperatores ducesque de pace cum hostibus suo arbitrio non agerent, sed annuerent petentibus, vt legatos Romam mittere liceret. Vide Liuium 10, 5, 13, 26, 27, 9. 37, 7, 3. 38, 10, 2. & passim.

VENIAM) Omisi duo verba non grauate, quæ inculcauerat Modius, volente cum libris veteribus Acidalio. Deinde sequentia constitui ex oratione Æschinis contra Ctesiphontem: *Elei & Achei omnes &c. desicabant, & tota Arcadia, præter Megalopolim, cuius, cum obsideretur, excidium in dies expectabatur.* huic igitur Alexander damna quæ ob fidem in ipsum pertulerat, haud dubie ab auctoribus sarciri voluit. vide Supplem. 6, 1, 14.

PRÆTER VICTORES) Sic fere semper statutum à prudentissimis quibusque. Eximia illa consultatio apud Liuium 28, 26, 1. *virum in auctores tantum seditionis (erant autem hi numero non plus quam quinque & triginta) animaduertetur; an plurimum supplicio vindicanda tam facti exempli defectio magis quam seditio esset? Vici sententia lenior, vt vnde orta culpa esset, ibi poena consisteret: ad multitudinem castigationem satis esse.* Nam si vltra punias haud fere medicina, sed clades est, verbis Germanici apud Tacitum 2, 49, 3.

A DEFECTIONE) Forte pro *defectione*, hoc est, vt alii legunt ad *defectionis multam*. Si tamen à *defectione* retineas, recte cum præcedenti *obesse* iunges: capiesque urbem à *defectione*, id est post *defectionem*, *obessam* fuisse.

6, 2, 1. *VT PRIMVM*) Amisso videlicet, cui *emulari consueuerat*, vt de Atheniensium ciuitate loquitur Iustinus 6, 9, 2. Mature tamen excussit illum torporem Alexander.

6, 2, 2. *INTEMPESTIVA CONVIVIA*) Eam singulis diebus in cananem, ad quam vocauit sexagenos, aut summum septuagenos conuiuas, expendisse centenas minas Ephippus Olympius tradidit, vt est apud Athenæum lib. 4. Haec vero efficiunt aureas